

честа отъ онова време сѣки, който знае колко-годе да чете, разбира вече тия нѣща, и не прѣпира са.

Скоро послѣ Колумба са появилъ на свѣтътъ другъ единъ много уменъ човѣкъ, нѣмецъ или полякъ, по име Коперникъ. Когато са той училъ, то въ неговото време още вѣрвале, че земята стои на едно мѣсто, а слжнцето са вжрти около нея. Но ученикътъ билъ до толкова смисленъ, щото не повѣрвалъ на учителските си думи, и захваналъ самъ да мисли за тия нѣща. Триесетъ години той кнсилъ надъ книгите, и най-послѣ достигналъ желанието си, и захваналъ да пише книга. Седемъ години просѣдѣлъ той надъ нея, свжршилъ я и далъ я да са печата; но умрѣлъ преди да излѣзе тоя голѣмъ трудъ изъ печатницата. Смжртъта спасила Коперника отъ ония бѣди, които можѣле да го постигнатъ, защото щомъ са появила тая книга на свѣтътъ, то срѣщо Коперника, както и срѣщо Колумба, са повдигнала цѣла буря осжждения, неувни и проклетия. Учените люде говорили, че той е лудъ; а духовните — че е еретикъ. И така, когато между тия учени мжже са намѣрилъ единъ уменъ мжжъ, на когото името било Галилей, и когато захваналъ да имъ говори: „Не, братия, Коперникъ не е лудъ и не е еретикъ, защото, и наистина, не слжнцето ходи около земята; а земята около слжнцето,“ — то тие хванале и Галилея, и затво-